

1. Ma-ri-a, tvé jmé-no pl-né slas - ti, ať je ve-le - be-no v na-ší vlas - ti.

Chválu tvo-ji kaž-dý ja-zyk zpí - vej, kaž-dé srd-ce dů-věr-ně tě vzý - vej.

2. Boží Syn tě zvolil za svou Máti,
větší slávy Bůh ti nemoh' dáti.
Matka jsi i Panna bez úhony,
čistoty a svatosti květ vonný.

3. Počatá bez hříchu prvotného,
zachovala krásu srdce svého.
Proto dán je tobě podíl skvělý:
Pán Bůh povýšil tě nad anděly.

4. Velebná ty kněžno nebešťanů,
mocná zástupkyně pozemšťanů,
kdo u tebe hledá útočiště,
ochrany a lásky dojde jistě.

5. K tobě, jasná Hvězdo na úsvitě,
hledí na své pouti kmet i dítě.
Leskem svým nám ozařuješ cestu,
jež nás jistě vede k nebes městu.

6. Zrcadlo jsi ctností, dome zlatý,
sídlo moudrosti a chráme svatý,
dokonalý vzore nábožnosti,
buď nám povždy zdrojem blaženosti.

7. Něžná lilie a krásná růže,
kdo tě dosti velebiti může?
Sličností a sladkou svojí vůní
zdobíš síně, kde Bůh věčně trůní.

8. Boží Rodičko a Matko spásy,
viz, jak dítky tvé se k tobě hlásí.
Pějí píseň chvály tvému jménu,
laskavě je představ Synu svému.

2. Bo - ží Syn tě zvo-lil za svou Má - ti, vět-ší slá-vy Bůh ti nemoh' dá - ti.

Mat-ka jsi i Pan-na bez ú - ho - ny, čis-to - ty a sva-tos - ti květ von - ný.

3. Po - ča - tá bez hříchu pr-vot - né - ho, za-cho-va - la krá-su srd-ce své - ho.

Pro-to dán je to-bě po-díl skvě - lý: Pán Bůh po-vý - šil tě nad an - dě - ly.

4. Ve-leb-ná ty kněžno ne-beš - ťa - nů, moc-ná zástup-ky-ně pozemš-ť - nů,

6. Zr-cad-lo jsi ctností, do-me zla - tý, síd-lo moudros - ti a chráme sva - tý,

do-ko-na-lý vzo-re ná-bož-nos - ti, buď nám povždy zdrojem bla-že - nos - ti.

7. Něž-ná li - li - e a krásná rů - že, kdo tě dos-ti ve-le-bi-ti mů - že?

Sličnos-tí a sladkou svo-jí vů - ní zdo-bíš sí-ně, kde Bůh věč-ně trů - ní.

8. Bo - ží Ro-dič - ko a Mat-ko spá - sy, viz, jak dět-ky tvé se k to-bě hlá - sí.

Pě - jí pí-seň chvá-ly tvé-mu jmé - nu, las-ka - vě je představ Sy-nu své - mu.

